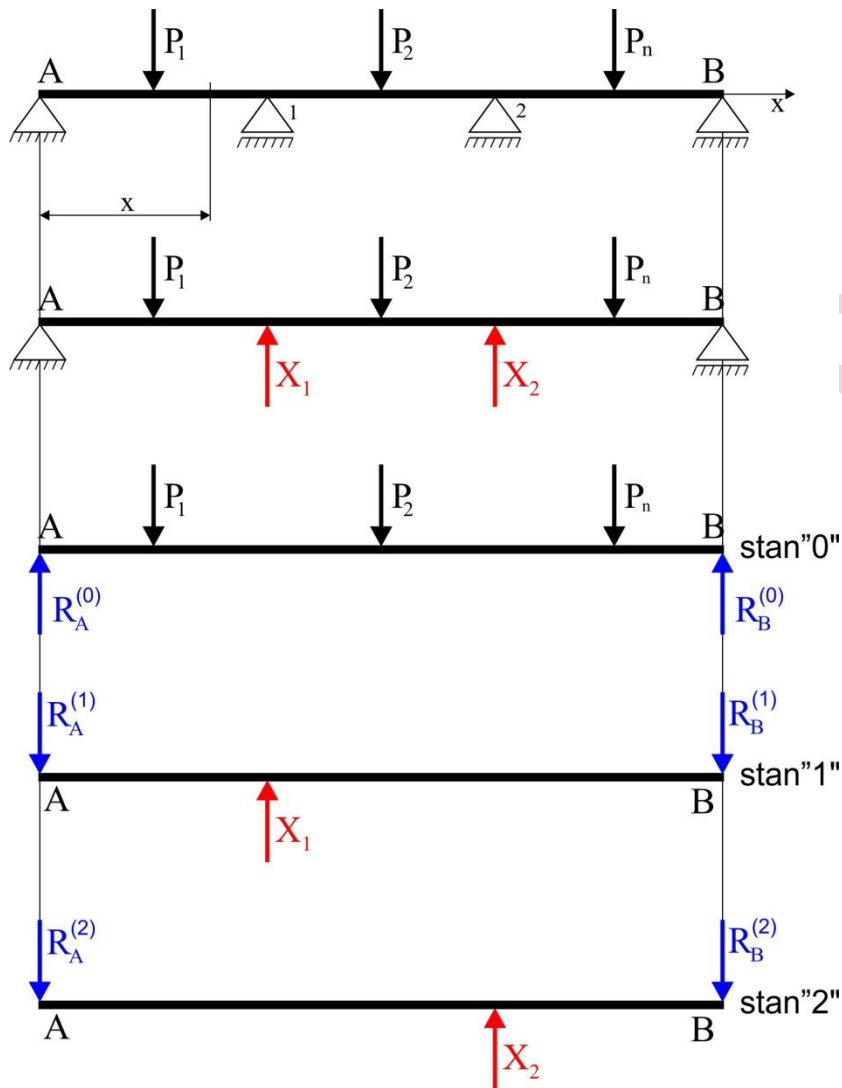

3) Równania Maxwella-Mohra.

Rozpatrujemy dowolny, statycznie niewyznaczalny układ Clapeyrona, reprezentowany przez belkę pokazaną na rysunku.

Jako statycznie niewyznaczalne przyjmujemy reakcje w punktach 1,2 – oznaczone jako X_1 , X_2 .

Układ traktujemy jako superpozycję układu statycznie wyznaczalnego, poddanego działaniu sił czynnych (stan"0") oraz układów obciążanych kolejno statycznie niewyznaczalnymi reakcjami: X_1 (stan"1") oraz X_2 (stan"2").

Moment gnący w dowolnym przekroju belki, określonym współrzędną x , jest sumą algebraiczną momentów w poszczególnych stanach:

$$M_g = M_g^{(0)} + M_g^{(1)} + M_g^{(2)} \quad (2)$$

Przyjmujemy oznaczenia:

$\mathbf{m}_g^{(1)}$ – moment gnący w przekroju określonym współrzędną $\mathbf{x}$, od siły jednostkowej $\mathbf{X}_1=1$

$\mathbf{m}_g^{(2)}$ – moment gnący w przekroju określonym współrzędną $\mathbf{x}$, od siły jednostkowej $\mathbf{X}_2=1$

Dla układu n-krotnie statycznie niewyznaczalnego mamy zatem:

$$M_g = M_g^{(0)} + m_g^{(1)} \cdot X_1 + m_g^{(2)} \cdot X_2 + \dots + m_g^{(i)} \cdot X_i + \dots + m_g^{(n)} \cdot X_n \quad (3)$$

Energia sprężysta układu wynosi:

$$V = \int_L \frac{M_g^2 dx}{2EJ_z}$$

W rozpatrywanym układzie Clapeyrona, dla każdej reakcji statycznie niewyznaczalnej można sformułować związek wynikający z tw. Menabreii. Otrzymujemy zatem tyle równań, ile jest wielkości statycznie niewyznaczalnych.

$$\frac{\partial V}{\partial X_1} = 0, \quad \frac{\partial V}{\partial X_2} = 0, \dots, \quad \frac{\partial V}{\partial X_i} = 0, \dots, \quad \frac{\partial V}{\partial X_n} = 0 \quad (4)$$

Pochodna cząstkowa energii sprężystej względem $\mathbf{X}_1$ wynosi:

$$\frac{\partial V}{\partial X_1} = \int_L \frac{1}{EJ_z} M_g \frac{\partial M_g}{\partial X_1} dx \quad (5)$$

gdzie:

$$\frac{\partial M_g}{\partial X_1} = m_g^{(1)} \quad (\text{bo } M_g - (3)) \quad (6)$$

Po podstawieniu (6) i (3) do (5) oraz wykorzystując zależność (4) otrzymujemy:

$$\begin{aligned}
\frac{\partial V}{\partial X_1} = & \int_L \frac{M_g^{(0)} m_g^{(1)}}{EJ_z} d \\
& + X_1 \int_L \frac{m_g^{(1)} m_g^{(1)}}{EJ_z} dx \\
& + X_2 \int_L \frac{m_g^{(2)} m_g^{(1)}}{EJ_z} dx + \dots \\
& + X_i \int_L \frac{m_g^{(i)} m_g^{(1)}}{EJ_z} dx + \dots + X_n \int_L \frac{m_g^{(n)} m_g^{(1)}}{EJ_z} dx = 0 \quad (7)
\end{aligned}$$

Dla uproszczenia zapisu każdą z całek oznaczamy literą α z odpowiednimi indeksami. Np.

$$\alpha_{12} = \int_L \frac{m_g^{(2)} m_g^{(1)}}{EJ_z} dx$$

Uwaga! Z zasady przemienności iloczynu wynika, że $\alpha_{12} = \alpha_{21}$!

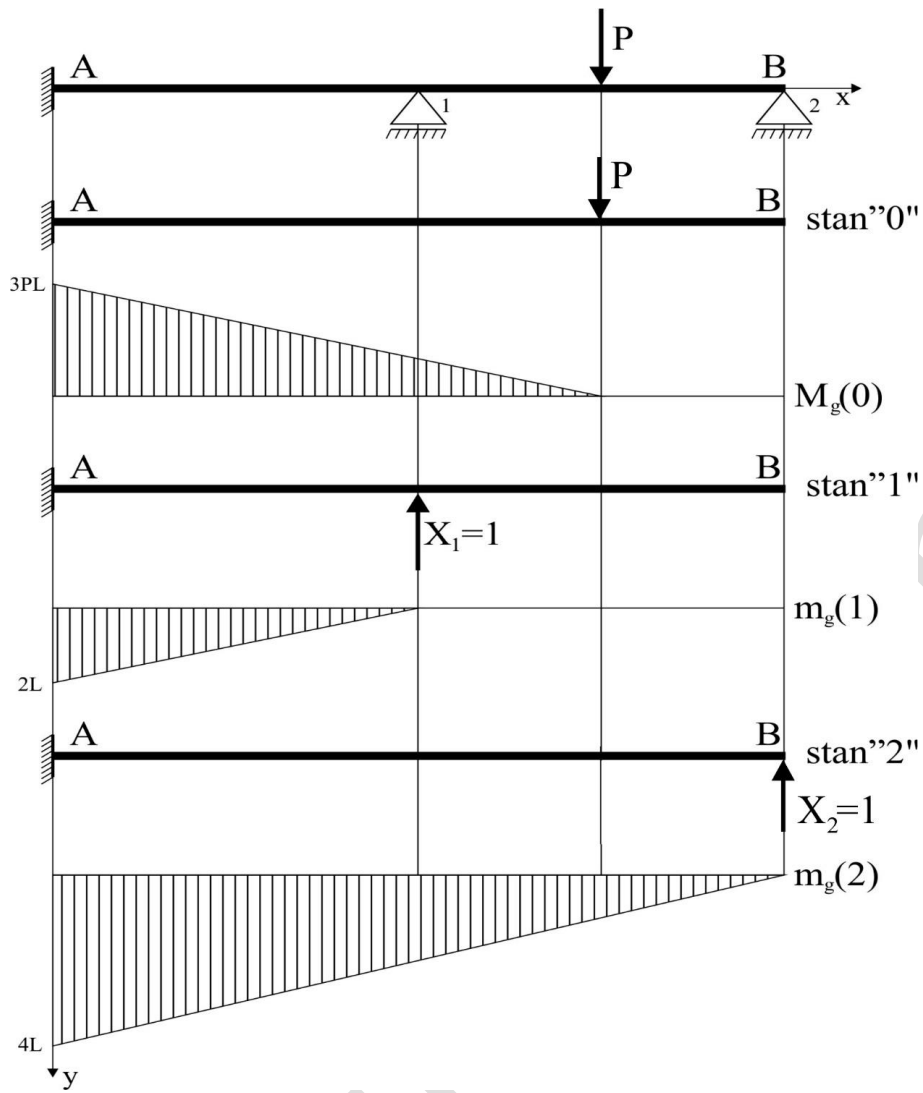
Przeprowadzając powyższy tok rozumowania dla wszystkich wielkości statycznie niewyznaczalnych, otrzymujemy układ równań Maxwella-Mohra:

$$\begin{aligned}
\alpha_{10} + \alpha_{11} \cdot X_1 + \alpha_{12} \cdot X_2 + \dots + \alpha_{1i} \cdot X_i + \dots + \alpha_{1n} \cdot X_n &= 0 \\
\alpha_{20} + \alpha_{21} \cdot X_1 + \alpha_{22} \cdot X_2 + \dots + \alpha_{2i} \cdot X_i + \dots + \alpha_{2n} \cdot X_n &= 0 \\
\vdots & \\
\alpha_{i0} + \alpha_{i1} \cdot X_1 + \alpha_{i2} \cdot X_2 + \dots + \alpha_{ii} \cdot X_i + \dots + \alpha_{in} \cdot X_n &= 0 \\
\vdots & \\
\alpha_{n0} + \alpha_{n1} \cdot X_1 + \alpha_{n2} \cdot X_2 + \dots + \alpha_{ni} \cdot X_i + \dots + \alpha_{nn} \cdot X_n &= 0
\end{aligned} \quad (8)$$

Z powyższych równań można wyznaczyć wszystkie reakcje podporowe.

Wielkości α_{ij} nazywamy **współczynnikami wpływu!**

Przykład:

$$\alpha_{10} = \frac{1}{EJ_z} [\dots] ; \alpha_{11} = \dots ; \alpha_{20} = \dots ; \alpha_{12} = \alpha_{21} ; \alpha_{22} = \dots$$

$$\begin{aligned} \alpha_{10} + \alpha_{11}X_1 + \alpha_{12}X_2 &= 0 \\ \alpha_{20} + \alpha_{21}X_1 + \alpha_{22}X_2 &= 0 \end{aligned} \quad \Rightarrow X_1, X_2$$